

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

**privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății
publice în situații de risc epidemiologic și biologic**

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. 1. – Prezenta lege reglementează unele măsuri necesare în domeniul sănătății publice cu caracter temporar, în situații de risc epidemiologic și biologic pentru prevenirea introducerii și limitarea răspândirii bolilor infectocontagioase pe teritoriul național.

Art. 2. - Aplicarea prevederilor prezentei legi se realizează exclusiv pentru apărarea sănătății publice, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor și a ordinii publice. Toate măsurile dispuse vor fi proporționale cu situația care le-a determinat și vor fi aplicate în mod nediscriminatoriu.

Art. 3. – În înțelesul prezentei legi termenii și noțiunile folosite, au următoarea semnificație:

a) *carantina persoanelor* – măsură de prevenire a răspândirii bolilor infectocontagioase, constând în separarea fizică a persoanelor suspecte de a fi infectate sau purtătoare ale unui agent patogen, de alte persoane, în spații special desemnate de către autorități, la domiciliu sau în locația declarată de către persoana carantinată stabilită prin decizie

motivată a Direcției de Sănătate Publică pentru fiecare persoană identificată, decizie care va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei carantinate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege;

b) *carantina bunurilor* – măsură de prevenire a răspândirii bolilor infectocontagioase, prin care se urmărește separarea bagajelor, containerelor, mijloacelor de transport sau altor bunuri posibil a fi contaminate;

c) *carantina zonală* – măsură de prevenire a răspândirii bolilor infectocontagioase, prin care se urmărește separarea fizică a persoanelor și activităților, inclusiv limitarea circulației, dintr-un perimetru afectat de o boală infectocontagioasă, de perimetrele învecinate, astfel încât să se prevină răspândirea infecției sau contaminării în afara acestui perimetru;

d) *izolarea* – măsura care constă în separarea fizică a persoanelor afectate de o boală infectocontagioasă sau a persoanelor purtătoare ale unui agent patogen, la domiciliu sau într-o unitate sanitară, în vederea monitorizării stării de sănătate și/sau aplicării unui tratament pe baza consimțământului persoanelor și numai dacă acest tratament se impune, în scopul vindecării și reducerii gradului de contagiozitate;

e) *risc iminent* – amenințare imediată sau probabilitatea ridicată de apariție și răspândire a unui agent patogen în populația umană care poate avea un impact grav asupra sănătății și vieții omenești;

f) *contaminare* – prezența unui agent patogen pe suprafața corpului uman sau animal, în sau pe un produs preparat pentru consum sau pe alte obiecte, incluzând mijloace de transport, ce poate constitui un risc epidemiologic sau biologic;

g) *informații științifice oficiale* – date ce oferă elemente de probă bazate pe metode științifice stabilite și universal acceptate transmise de către instituții internaționale sau naționale, cu atribuții în domeniul sănătății;

h) *infectarea* – pătrunderea și dezvoltarea sau multiplicarea unui agent infecțios în corpul uman sau animal care poate constitui un risc pentru sănătatea publică;

i) *măsuri de sănătate publică* – procedurile specifice de prevenire, limitare și răspuns aplicate în vederea împiedicării răspândirii bolii sau a contaminării;

j) *persoana bolnavă* – persoana care suferă de o boală infectocontagioasă sau care prezintă la examenul medical clinic obiectiv

semnele sau simptomele caracteristice bolii, astfel susceptibile de a constitui un risc epidemiologic sau biologic;

k) *risc epidemiologic* – probabilitatea de apariție a unui eveniment generat de un agent patogen care poate afecta sănătatea grupurilor populaționale, cu posibilitatea răspândirii pe plan local, județean, zonal, național, european sau internațional;

l) *risc biologic* – probabilitatea apariției unui efect asupra sănătății umane cauzat de răspândirea accidentală sau intenționată a unui agent patogen cu rată mare de transmisibilitate și mortalitate;

m) *suspect de a fi infectat sau contaminat* – acea persoană sau bun considerat ca fiind expus sau posibil expus unui risc epidemiologic sau biologic și care poate constitui o sursă de răspândire a bolii;

n) *persoana suspectă* – provine din zona în care există epidemie, risc epidemiologic, cu un agent patogen, pe perioada de incubație, în baza dovezilor științifice sau persoana care a intrat în contact direct cu o persoană infectată sau bunuri contaminate cu agentul patogen, până la trecerea perioadei de incubație sau apariția semnelor sau simptomatologiei clinice sau paraclinice a bolii;

o) *urgență de sănătate publică de importanță internațională* – un eveniment neobișnuit care, conform Regulamentului Sanitar Internațional, constituie un risc pentru sănătatea publică prin răspândirea internațională a bolii și cere un potențial răspuns internațional coordonat;

p) *epidemie* – extindere prin contaminare cu o frecvență neobișnuită a unei boli infectocontagioase, la un număr mare de persoane raportat la riscul specific bolii respective, dintr-un perimetru determinat;

q) *pandemie* – extinderea unei epidemii pe mai multe continente;

r) *boală transmisibilă* – boala determinată de invazia țesuturilor organismului de către agenți patogeni, multiplicarea acestora și reacția țesuturilor gazdă la aceștia și la toxinele pe care le produc și care se poate transmite de la o sursă/mediu la o persoană și de la o persoană la alta;

s) *grup populațional* – un grup de persoane care prezintă una sau mai multe caracteristici comune.

Art. 4. – Măsurile prevăzute la art. 7 se aplică pentru grupuri populaționale care sunt susceptibile de a prezenta risc epidemiologic și biologic pentru sănătatea publică, de către Comitetul Național pentru Situații de Urgență, iar în cazuri individuale prin decizie motivată a Direcției de Sănătate Publică pentru fiecare persoană identificată, decizie care va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și

datele de identificare ale persoanei carantinate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. Măsurile și grupurile populaționale se stabilesc de către Comitetul Național pentru Situații de Urgență în baza propunerii Grupului de suport tehnico-științific privind gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României.

Art. 5. – (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale pot pune la dispoziție spații special desemnate pentru persoanele aflate în carantina prevăzută la art. 7 alin. (1).

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) autoritățile administrației publice centrale și locale pot încheia contracte de închiriere pentru spații destinate carantinării persoanelor.

(3) Carantina în spații special desemnate de către autoritățile competente se realizează în următoarele situații:

a) în situația în care persoanele pentru care se instituie măsura de carantină declară că nu își pot asigura condițiile de separare fizică la domiciliu sau locația declarată;

b) în situația nerespectării măsurii de carantină la domiciliu sau în locația declarată.

(4) Cheltuielile ocazionate de carantina în spațiile special desemnate pentru situațiile prevăzute la alin. (3) lit a) se suportă din bugetul Ministerului Sănătății, aprobat cu această destinație.

(5) Persoanele care nu au respectat măsura de carantină la domiciliu sau în locația declarată au obligația de a suporta cheltuielile carantinării în spațiile special desemnate. Cheltuielile ocazionate cu carantinarea se suportă de către Ministerul Sănătății, din bugetul aprobat cu această destinație și se recuperează de la persoanele obligate a le suporta.

(6) Normele metodologice pentru stabilirea condițiilor minime a spațiilor de cazare se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de 30 de zile de intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 6. – (1) Situațiile de risc epidemiologic și biologic pentru care se instituie măsurile prevăzute la art. 7 sunt următoarele:

a) epidemie declarată prin ordin al Ministrului Sănătății;

b) urgență de sănătate publică de importanță internațională, certificată prin hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență, în baza declarației Organizației Mondiale a Sănătății;

c) pandemie declarată de Organizația Mondială a Sănătății și certificată de Comitetul Național pentru Situații de Urgență;

d) în caz de risc biologic sau epidemiologic iminent identificat și constatat de structurile aflate în coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență sau de către instituțiile aflate în subordinea Ministerului Sănătății.

(2) Prin excepție de la alin. (1) în situația în care, într-un caz individual, un medic constată riscul de transmitere a unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară, acesta poate decide izolarea persoanei în unitatea sanitară și informează direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, pentru maximum 24 de ore.

(3) În situația în care, într-un caz individual, un medic, pe baza examinărilor clinice și paraclinice, constată riscul de transmitere a unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară informează Direcția de Sănătate Publică care poate decide izolarea persoanei în unitatea sanitară prin act individual. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei izolate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege.

Art. 7. – (1) Carantina persoanelor în spații special desemnate, la domiciliu sau la o locație declarată se instituie pe baza informațiilor științifice oficiale, cu privire la persoanele suspecte de a fi infectate sau purtătoare ale unui agent patogen, care:

a) sosesc din zone în care riscul epidemiologic este ridicat, pe baza datelor epidemiologice transmise la nivel național, european și internațional de către organismele competente în domeniu;

b) au intrat în contact direct cu persoane confirmate cu o boala infectocontagioasă.

(2) Bunurile suspecte de a fi contaminate sunt carantinate până la decontaminare sau distrugere, după caz, conform prevederilor legale în vigoare. Decizia de carantinare este un act administrativ și va fi comunicată persoanei al cărui bun se carantineză. Procedura de aplicare a măsurii de carantinare a bunurilor se stabilește prin ordin al Ministrului Sănătății. Nu pot fi carantinate bunurile de folosință personală aparținând persoanelor internate sau aflate în carantină sau izolare. În cazul distrugerii bunurilor, proprietarul acestora va fi despăgubit, din bugetul Ministerului Sănătății.

(3) Durata maximă pentru măsurile de la alin. (2) nu poate depăși durata carantinării sau a izolării persoanelor.

(4) Carantina zonală se instituie pentru persoanele aflate și activitățile derulate în perimetrul afectat de situațiile de risc epidemiologic sau biologic prevăzute la art. 6.

(5) Prin hotărâre a Guvernului se stabilește lista bolilor infectocontagioase pentru care se instituie izolarea la domiciliu sau în unități sanitare, precum și lista unităților sanitare de bază, în care se tratează. Măsurile de izolare se aplică pentru persoanele bolnave, cu semne și simptome sugestive sau purtătoare ale agentului patogen.

(6) Pentru persoanele asimptomatice, purtătoare de agent patogen, izolarea se va realiza la domiciliu sau locația declarată, cu excepția situațiilor în care, pe baza informațiilor științifice oficiale referitoare la tipul agentului patogen, calea de transmitere și rata de transmisibilitate, se impune izolarea acestor persoane în unitățile sanitare, prevăzute prin hotărâre a Guvernului.

(7) Când măsura izolării a fost luată față de o persoană bolnavă în a cărei ocrotire se află un minor, o persoană pusă sub interdicție, o persoană căreia i s-a instituit tutela sau curatela ori o persoană care, datorită vârstei, bolii sau altei cauze are nevoie de ajutor, autoritatea competentă este încunoștințată, de îndată, în vederea luării măsurilor legale de ocrotire pentru persoana respectivă.

(8) Prin excepție de la alin. (1) în situația în care, într-un caz individual, un medic constată riscul de transmitere a unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară, acesta poate decide carantinarea persoanei în unitatea sanitară și informează direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, pentru maximum 24 de ore.

(9) În situația în care, într-un caz individual, un medic pe baza examinărilor clinice și paraclinice constată riscul de transmitere a unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară informează Direcția de Sănătate Publică care poate decide carantinarea persoanei în unitatea sanitară prin act individual. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei carantinate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege.

Art. 8. – În situațiile prevăzute la art. 6 dacă există un risc iminent, cu respectarea Regulamentului Sanitar Internațional, pus în aplicare prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Institutului Național de Sănătate Publică, ministrul sănătății instituie prin ordin, modalitatea de aplicare a măsurilor prevăzute la art. 7 alin. (4) și (5) în vederea prevenirii și limitării îmbolnăvirilor cu agentul patogen.

Art. 9. – (1) Carantina pentru persoanele care sosesc în România din zone cu risc epidemiologic ridicat sau pentru persoanele care au intrat în contact direct cu persoanele infectate, în situațiile de risc epidemiologic prevăzute la art. 6, se decide prin hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență, la propunerea Grupului de suport tehnico-științific privind gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României. Măsura se pune în aplicare prin ordin de către Ministerul Sănătății și unitățile din subordine.

(2) Pentru situațiile în care există un risc iminent, epidemiologic sau biologic ridicat, Comandantul acțiunii la nivel național dispune prin ordin măsurile prevăzute la art. 7 alin. (1) – (3). În cazul în care măsurile vizează un număr estimat mai mare de 50.000 de persoane, acestea trebuie validate în termen de maximum 48 de ore de către Comitetul Național pentru Situații de Urgență.

(3) Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență este act administrativ și va putea fi atacată în condițiile legii.

Art. 10. – (1) Carantina zonală se instituie prin ordin al Comandantului acțiunii la nivel național, în baza hotărârii Comitetului Județean pentru Situații de Urgență, la propunerea Direcției de Sănătate Publică teritorială și cu avizul Institutului Național de Sănătate Publică.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în situația în care măsura vizează două sau mai multe județe învecinate, carantina zonală se instituie prin ordin al Comandantului acțiunii la nivel național, la propunerea Institutului Național de Sănătate Publică și cu validarea în termen de maximum 48 de ore de către Comitetul Național pentru Situații de Urgență.

(3) Asigurarea ordinii publice în spațiile special destinate carantinei, precum și în locațiile de izolare prevăzute la art. 7 alin. (4) se realizează, atât în exteriorul cât și în interiorul acestora, de către poliția locală. În situația în care poliția locală nu este constituită sau efectivele

acesteia nu sunt suficiente, măsurile de ordine publică se asigură de către Jandarmeria Română sau Poliția Română.

Art. 11. – Autoritățile publice centrale sau locale au obligația de a asigura necesarul de hrană, tratament, precum și livrarea acestora pentru persoanele aflate în carantină sau izolare la domiciliu, în condițiile în care persoanele se află în imposibilitatea de a-și asigura procurarea acestora. Cheltuielile ocazionate vor fi suportate din bugetul Ministerului Sănătății.

Art. 12. – (1) Ordinele Comandantului acțiunii la nivel național, emise în temeiul prezentei legi, se aplică de îndată de autoritățile competente și se publică pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență. Autoritățile publice locale și centrale asigură informarea publică a cetățenilor din zonele supuse carantinei prin campanii de informare.

(2) Ordinele Comandantului acțiunii la nivel național, emise în temeiul prezentei legi, cu caracter normativ, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Ordinele Comandantului acțiunii la nivel național pot fi contestate de către orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim și care se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru anularea actului.

(4) Contestația prevăzută la alin. (3) poate fi formulată în termen de 5 zile de la data intrării sub incidența măsurii de către persoana în cauză.

Art. 13. – (1) La soluționarea acțiunilor introduse împotriva actelor administrative prevăzute de prezenta lege nu sunt aplicabile prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la obligativitatea procedurii plângerii prealabile. Judecarea acțiunilor introduse împotriva actelor administrative se face de urgență și cu precădere.

(2) Soluționarea cauzei se face cu audierea reclamantului, cu excepția situației în care starea sănătății acestuia nu o permite. Audierea reclamantului se realizează printr-un mijloc de telecomunicație audio-vizuală care permite asigurarea identității părților și garantează securitatea, integritatea, confidențialitatea și calitatea transmisiunii. În caz de imposibilitate tehnică sau materială de a recurge la un asemenea mijloc

pentru audierea reclamantului, aceasta se realizează prin orice mijloc de comunicație electronic, inclusiv telefonic, care permite asigurarea identității părților și garantează securitatea, integritatea, confidențialitatea și calitatea transmisiunii. Citația va cuprinde mențiunea corespunzătoare în acest sens. Încheierea de ședință va consemna și operațiunile astfel efectuate.

(3) Dacă reclamantul este asistat sau reprezentat de avocat sau este necesară folosirea unui traducător sau interpret, nu este necesară prezența fizică a acestuia lângă reclamant. Costurile ocazionate de prezența traducătorului sau interpretului sunt suportate din fondurile Ministerului Justiției.

(4) În cazul în care audierea reclamantului nu se poate realiza în condițiile prevăzute la alin. (3) și acesta nu are apărător ales, i se va asigura apărător din oficiu.

(5) Judecătorul veghează la desfășurarea în bune condiții a procedurii prevăzute în prezentul articol, în vederea respectării dreptului la apărare și al caracterului contradictoriu al dezbaterilor.

(6) Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea hotărârii se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

(7) Hotărârea primei instanțe este executorie și poate fi atacată cu recurs, în termen de 2 zile de la comunicare.

Art. 14. – (1) Orice persoană care intră sub incidența unui act emis potrivit dispozițiilor prezentei legi și nu este act administrativ, poate introduce, pe toată durata instituirii acesteia, acțiune la judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are reședința ori la judecătoria în a cărei circumscripție este situată unitatea sanitară în care este internată, solicitând revizuirea măsurii sau încetarea acesteia. Cererile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.

(2) Judecarea cererilor prevăzute la alin. (1) se face de urgență și cu precădere, dispozițiile art. 200 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind aplicabile.

(3) Părțile vor fi citate potrivit dispozițiilor privind citarea în procesele urgente.

(4) Soluționarea cauzei se face cu audierea reclamantului, cu excepția situației în care starea sănătății acestuia nu o permite. Audierea reclamantului se realizează printr-un mijloc de telecomunicație audio-vizuală care permite asigurarea identității părților și garantează securitatea, integritatea, confidențialitatea și calitatea transmisiunii. În caz de

imposibilitate tehnică sau materială de a recurge la un asemenea mijloc pentru audierea reclamantului, aceasta se realizează prin orice mijloc de comunicație electronic, inclusiv telefonic, care permite asigurarea identității părților și garantează securitatea, integritatea, confidențialitatea și calitatea transmisiunii. Citația va cuprinde mențiunea corespunzătoare în acest sens. Încheierea de ședință va consemna și operațiunile astfel efectuate.

(5) Dacă reclamantul este asistat sau reprezentat de avocat sau este necesară folosirea unui traducător sau interpret, nu este necesară prezența fizică a acestuia lângă reclamant. Costurile ocazionate de prezența traducătorului sau interpretului sunt suportate din fondurile Ministerului Justiției.

(6) În cazul în care audierea reclamantului nu se poate realiza în condițiile prevăzute la alin. (5) și acesta nu are apărător ales, i se va asigura apărător din oficiu.

(7) Judecătorul veghează la desfășurarea în bune condiții a procedurii prevăzute în prezentul articol, în vederea respectării dreptului la apărare și al caracterului contradictoriu al dezbaterilor.

(8) Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea hotărârii se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

(9) Hotărârea primei instanțe este executorie și poate fi atacată cu apel, în termen de 2 zile de la comunicare.

Art. 15. – Măsuri tranzitorii

(1) Până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cheltuielile pentru carantina persoanelor și pentru indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate aferente certificatelor de concediu medical pentru carantină/izolare se suportă potrivit actelor normative în vigoare la data instituirii carantinei/izolării.

(2) Până la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzută la art. 7 alin (5), prevederile prezentei legi sunt incidente pentru infectarea cu SARS-CoV-2 denumită CO VID 19.

(3) Pe durata instituirii măsurilor în domeniul sănătății publice, în situații de risc epidemiologic și biologic, detașarea pe durată limitată de maximum 30 de zile a personalului medical, paramedical și auxiliar specializat se face prin ordin al ministrului sănătății, al Comandantului acțiunii sau, după caz, al conducătorului instituției. Solicitarea detașării personalului se face de către Direcția de Sănătate Publică sau Inspectoratul pentru Situații de Urgență din județul în care s-a constatat deficitul de personal. Pe perioada detașării sunt asigurate cazarea, masa și transportul detașatului din bugetul instituției care beneficiază de serviciile

personalului detașat, al unității administrativ-teritoriale sau al Ministerului Sănătății, după caz. Ordinul de detașare poate fi atacat, în termen legal, la instanța de contencios administrativ.

Art. 16. – (1) Până la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru persoanele care se află în carantină/izolare, certificatele de concediu medical se acordă potrivit actelor normative în vigoare la data instituirii carantinei/izolării.

(2) Concediul și indemnizația pentru carantină se acordă asiguraților cărora li se interzice continuarea activității, care nu poate fi realizată de la domiciliu, din cauza unei suspiciuni asupra unei boli contagioase, pe durata stabilită prin certificatul eliberat de Direcția de Sănătate Publică.

(3) Certificatul de concediu medical pentru carantină se eliberează de medicul curant pe baza certificatului eliberat de organele de specialitate ale direcțiilor de sănătate publică.

(4) În caz de carantină, certificatele de concediu medical se pot elibera la o dată ulterioară, dar numai pentru luna în curs sau luna anterioară.

(5) Durata concediilor medicale pentru carantină nu se cumulează cu durata concediilor medicale acordate unui asigurat pentru alte afecțiuni.

(6) În situația în care durata perioadei de carantină stabilită de organele de specialitate ale direcțiilor de sănătate publică depășește 90 de zile nu este necesar avizul medicului expert al asigurărilor sociale.

(7) Cuantumul brut lunar al indemnizației pentru carantină reprezintă 100% din baza de calcul stabilită potrivit legii și se suportă integral din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 9 iulie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION-MARCEL CIOLACU